Adó és tized

Adó - az állam bevételeihez való kötelező hozzájárulás, amelyet a kormány vet ki a munkavállalók jövedelmére és üzleti nyereségére, vagy hozzáad bizonyos áruk, szolgáltatások és tranzakciók költségéhez.

Tized - az éves termés vagy jövedelem 10%-a, amelyet korábban az egyház és a papság támogatására szolgáló adóként vettek fel.

Mózes öt könyve

És áldott legyen a felséges Isten, aki kezedbe adta ellenségeidet! És tizedet adott neki mindenből. 1Mózes 14:20

És a föld minden tizede, akár a föld magvából, akár a fa gyümölcséből, az Úré; szent az az Úrnak. És ha valaki meg akar váltani valamit az ő tizedéből, tegye hozzá annak ötöd részét. A marhák vagy juhok tizedéből, mindabból, ami átmegy a vessző alatt, a tized szent legyen az Úrnak. 3Mózes 27:30-32

Izrael fiainak tizedét pedig, amelyet felajánlásként áldoznak az ÚRnak, a lévitáknak adtam örökségül. Ezért mondtam nekik: Izráel fiai között ne legyen örökségük. Így szólj a lévitákhoz, és mondd meg nekik: Amikor beszeditek Izrael fiaitól a tizedet, amelyet örökségül adtam nektek tőlük, akkor mutassatok be abból felajánlást az ÚRnak, a tized tizedét. Így mutassatok be tizedfelajánlást az ÚRnak minden tizedből, amelyet Izrael fiaitól szedtek, és adjátok abból az ÚR felajánlását Áron papnak. 4Mózes 18:24,26,28

És vessetek adót az ÚRnak a harcba vonuló harcosoktól: ötszázból egy lelket, emberekből, szarvasmarhákból, szamarakból és juhokból egyaránt. 4Mózes 31:28

Az Úrnak jutó juhok száma hatszázhatvanöt volt. A marhák száma harminchatezer, ebből az Úrnak jutó rész hatvantizenkettő. A szamarak száma harmincezerötszáz volt, ebből az Úrnak jutó rész hatvanegy. A lélek száma tizenhatezer volt, ebből az Úrnak jutó rész harminckét lélek. Mózes pedig odaadta az Úrnak juttatott adományt Eleázár papnak, ahogyan megparancsolta neki az Úr. 4Mózes 31:37-41

És oda vigyétek égőáldozataitokat, véreáldozataitokat, tizedéteket, kezeitekből való felemelt áldozatokat, fogadásos és önkéntes áldozatokat, marháitokból és juhaitok első fajzását. Akkor lesz az a hely, amelyet kiválaszt az ÚR, a ti Istenetek, hogy ott lakozzon a neve; oda vigyétek mindazt, amit én parancsolok nektek: égőáldozataitokat, véreáldozataitokat, tizedéteket, kezeitekből való felemelt áldozatokat és mindenféle fogadást, amelyet az ÚRnak fogadtok. Ne ehetitek meg kapuitokon belül gabonátok, mustotok és olajotok tizedét, marháitok és juhaitok első fajzását, semmiféle fogadást, amelyet fogadásból tesztek, önkéntes és kézzel való felemelt áldozatot. 5Mózes 12:6,11,17

Adj tizedet minden vetési termésből, amit a mező terem évről évre. És egyél az Úr, a te Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy oda helyezze a nevét, gabonád, mustod és olajod tizedjét, szarvasmarháid és juhaid első fajzásából, hogy megtanuld félni az Urat, a te Istenedet minden időben. Három év múlva vidd ki termésed minden tizedét abban az évben, és tedd el kapuidon belül. És eljő a lévita, mivel nincs része és öröksége veled, meg a jövevény, az árva és az özvegy, akik kapuidon

belül vannak, és esznek és megelégszenek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened kezednek minden munkájában, amelyet végzel. 5Mózes 14:22-23,28-29

És ünnepeld meg a hetek ünnepét az ÚRnak, a te Istenednek, kezedből való önkéntes áldozattal, amelyet adsz az ÚRnak, a te Istenednek, aszerint, ahogyan megáldott téged az ÚR, a te Istened. 5Mózes 16:10

Ha közeledsz egy városhoz, hogy harcolj ellene, hirdess neki békét. És ha békességet ígér, és megnyitja előtted az ajtót, akkor minden ott talált nép adófizető lesz számodra, és szolgáljon neked. 5Mózes 20:10-11

Mikor pedig a harmadik esztendőben, a tized esztendejében elvégzed a tizedfizetést, minden jövedelmed tizedét, és odaadod azt a lévitának, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek, hogy egyenek a te kapuidon belül, és jóllakjanak: 5Mózes 26:12

Történelem

És nem űzték el a Gézerben lakó kánaánitákat, hanem a kánaániták Efraim között laknak mind e mai napig, és adófizetők. Józsué 16:10

Józsué könyve 17:13 Amikor Izráel fiai megerősödtek, adófizetőkké tették a kánaániakat, de teljesen nem űzték ki őket.

És lőn, hogy mikor Izráel megerősödött, adófizetővé tették a kánaánitákat, de nem űzték el őket teljesen. Zebulon sem űzte el Kitron lakóit, sem Nahalól lakóit, hanem a kánaániták közöttük laktak, és adófizetőkké váltak. Naftali sem űzte el Beth-Semes lakóit, sem Beth-Anát lakóit, hanem a kánaániták, a föld lakói között lakott; mindazáltal Beth-Semes és Beth-Anát lakói adófizetőikké lettek. Az amoriták pedig a Heresz hegyén, Ajjalonban és Saalbimban laktak, de József házának keze erősebb lett, és adófizetőkké váltak. Bírák 1:28,30,33,35

Adorám volt az adó felügyelője, Jósafát pedig, Ahilud fia, emlékíró. 2 Sámuel 10:24

Ahisár pedig a ház felügyelője volt, Adónirám, Abda fia pedig az adó felügyelője. Királyok 1. könyve 4:6

Azokat a fiaikat, akik utánuk megmaradtak az országban, akiket Izráel fiai sem tudtak teljesen kiirtani, Salamon adóként vetette ki mind a mai napig. Királyok 1. könyve 9:21

Akkor Roboám király elküldte Adorámot, az adószedőt, és egész Izráel megkövezte őt kövekkel, úgyhogy meghalt. Ezért Roboám király sietve felültette őt szekerére, hogy Jeruzsálembe meneküljön. 1Királyok 12:18

És Faraó-Nékó fogságba vetette őt Riblában, Hamát földjén, hogy ne uralkodhasson Jeruzsálemben, és a földre száz talentum ezüstöt és egy talentum aranyat vetett ki adóként. 2Királyok 23:33

Jojákim pedig odaadta az ezüstöt és az aranyat a fáraónak, de megadóztatta az országot, hogy a fáraó parancsa szerint megadhassa a pénzt; az ország népétől, mindenkitől az ő adója szerint szedte be az ezüstöt és az aranyat, hogy odaadja azt fáraó-Nékónak. Királyok 23:35

Mindazokat a népeket, akik megmaradtak a hettiták, az amoriták, a periziták, a hivviták és a jebuzusiták közül, akik nem Izráelből valók voltak, hanem fiaik közül, akik utánuk maradtak az országban, és akiket Izráel fiai nem irtottak ki, Salamon adófizetővé tette mind a mai napig. 2Krón 8:7-8

Akkor Roboám király elküldte Hadórámot, az adószedőt, de Izráel fiai megkövezték, és meghalt. Roboám király azonban sietve szekerére ültette, hogy Jeruzsálembe meneküljön. Krónikák második könyve 10:18

És az Úr félelme szállt minden országra, a mely Júda körül volt, úgyhogy nem indítottak háborút Josafát ellen. A filiszteusok közül is hoztak Josafátnak ajándékot és ezüstöt adóként; az arabok pedig hoztak neki juhokat, hétezerhétszáz kost és hétezerhétszáz kecskebakot. És igen meghatalmazott Jósafát, és várakat és raktárvárosokat épített Júdában. 2Krón 17:10-12

És amint a parancs elterjedt, Izráel fiai bőségesen hozták a gabona, a bor, az olaj, a méz zsengéjét és a mező minden termésének első termését, és mindennek a tizedét is bőségesen behozták. Ami Izráel és Júda fiait illeti, akik Júda városaiban laktak, ők is behozták az ökrök és juhok tizedét, és a szent dolgok tizedét, amelyeket az Úrnak, az ő Istenüknek szenteltek, és halomba rakták azokat. És behozták az áldozatokat, a tizedet és a megszentelt dolgokat hűségesen, amelyek felett Konónia, a lévita volt a vezető, és Simei, az ő testvére, a második. 2Krón 31:5-6,12

Ez a levél másolata, amelyet küldtek neki, mégpedig Artaxerxész királynak: „A te szolgáid, a folyón túli emberek, ilyen időben. Tudtára legyen a királynak, hogy a zsidók, akik tőled jöttek fel hozzánk, Jeruzsálembe jöttek, és megépítik a lázadó és gonosz várost, és felépítették falait, és lerakták az alapokat. Tudtára legyen most a királynak, hogy ha ez a város felépül, és a falak újraépülnek, akkor nem fognak vámot, áfát és vámot fizetni, és így károsítod a királyok jövedelmét.” Ezsdrás 4:11-13

A levelet, amelyet küldtetek nekünk, világosan felolvasták előttem. Megparancsoltam, és utánajártam, és úgy találták, hogy ez a város régen fellázadt királyok ellen, és hogy lázadás és lázadás tört ki benne. Jeruzsálemben is hatalmas királyok uralkodtak, akik a folyón túl minden országot uraltak; és vámot, áfát és vámot fizettek nekik. Most pedig parancsoljátok meg, hogy hagyják abba ezek az emberek a munkát, és hogy ez a város ne épüljön fel, amíg más parancsot nem adok tőlem. Ezsdrás 4:18-21

Továbbá parancsot adok, hogy mit kell tennetek e zsidók véneivel az Isten házának építése érdekében: a királyi javakból, mégpedig a folyón túli adóból, haladéktalanul juttassátok el a költségeket ezeknek az embereknek, hogy ne akadályoztassátok őket. Ezsdrás 6:8

Tudatjuk titeket azzal is, hogy a papokra, lévitákra, énekesekre, kapuőrökre, nétineusokra és Isten házának szolgáira nem szabad vámot, illetéket vagy vámot kivetni. Ezsdrás 7:24

Voltak olyanok is, akik ezt mondták: Kölcsönvettünk pénzt a király adójára, méghozzá földjeink és szőlőink árán. Nehémiás 5:4

És hogy vigyük el tésztánk zsengéjét, áldozatainkat, mindenféle fa gyümölcsét, bort és olajat a papoknak, Istenünk házának kamaráiba; földünk tizedét pedig a lévitáknak, hogy ők legyenek a tized minden városban, ahol földet művelünk. És Áron fia, a pap legyen a lévitákkal, amikor a léviták szedik a tizedet; és vigyék fel a tized tizedét Istenünk házába, a kamarákba, a kincstárba. Nehémiás 10:37-38

És abban az időben néhányan felügyelőt rendeltek a kincsek, az áldozatok, az első termések és a tizedek számára fenntartott kamrák fölé, hogy begyűjtsék a városok földjeiről a papok és a léviták törvényének részét; mert Júda örült a szolgálatban álló papoknak és lévitáknak. Nehémiás 12:44

És elkészített neki egy nagy kamrát, ahová régen az ételáldozatokat, a tömjént, az edényeket, a gabona, az újbor és az olaj tizedét helyezték el, amelyeket a lévitáknak, az énekeseknek és a kapuőröknek kellett adni; és a papok áldozatait. Akkor egész Júda bevitte a gabona, az újbor és az olaj tizedét a kincstárakba. Nehémiás 13:5,12

Ahasvérus király pedig adót vetett ki az országra és a tenger szigeteire. Eszter 10:1

Próféták

Akkor majd adószedő támad a helyére az ország dicsőségében, de néhány napon belül elpusztul, sem haragban, sem harcban. Dániel 11:20

Menjetek Bételbe, és vétkezzetek! Gilgálban sokasítsátok a vétkeket! Hozzátok el reggelente áldozataitokat, és három évenként a tizedeket! Áldozzátok be kovászos hálaáldozatot, hirdessétek és hirdessétek ki az önkéntes áldozatokat! Mert így illik hozzátok, Izráel fiai – ezt mondja az Úr Isten. Ámos 4:4-5

Vajon az ember csalhatja-e Istent? Ti mégis megraboltatok engem! Tizeddel és áldozatokkal raboltatok el titeket, mert megraboltatok engem, ez az egész nép. Hozzátok be mind a tizedet a tárházba, hogy legyen ennivaló a házamban, és ezzel próbáljatok meg engem – mondja a Seregek Ura –, ha nem nyitom meg nektek az ég csatornáit, és ha nem árasztok rátok áldást eléggé! Megdorgálom értetek a pusztítót, hogy ne pusztítsa el földetek termését, szőlőtök sem hullatja el idő előtt a mezőn – mondja a Seregek Ura. Boldognak mondanak majd titeket minden népek, mert gyönyörűséges föld lesztek – mondja a Seregek Ura. Malakiás 3:8-12

Evangéliumok

Amikor Kapernaumba értek, odamentek Péterhez az adószedők, és megkérdezték: „A ti Mesteretek nem fizet-e adót?” Ő azt felelte: „Igen.” Amikor pedig bement a házba, megakadályozta őt Jézus, és ezt kérdezte: „ Mit gondolsz, Simon? Kiktől szednek vámot vagy adót? A saját gyermekeiktől vagy az idegenektől?” Péter így felelt neki: „Az idegenektől.” Jézus így felelt neki: „ Akkor a gyermekek szabadok. De hogy meg ne botránkoztassuk őket, menj a tengerhez, vesd be a horgot, és fogd ki az első halat, amelyik rábukkan; és amikor megnyitod a száját, találsz benne egy pénzt; vedd ki azt, és add nekik értem és érted.” Máté 17:24-27

A farizeusok pedig elmentek, és tanácsot tartottak, hogyan csapdába ejthetnék őt beszédében. Kiküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, akik ezt kérdezték: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és igazán tanítod az Isten útját, és senkivel sem törődsz, mert nem nézed az emberek személyét. Mondd meg tehát nekünk: Mit gondolsz? Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?” Jézus azonban felismerte gonoszságukat, és így szólt: „ Miért kísértetek engem, képmutatók? Mutassátok meg nekem az adópénzt!” Odavittek neki egy dénárt. Ő pedig megkérdezte tőlük: „ Kié ez a kép és a felirat?” Azt mondták neki: „A császáré.” Erre ő így szólt hozzájuk: „ Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” Máté 22:15-21

Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! Mert tizedet adtok a mentából, az ánizsból és a köményből, de elhagyjátok a törvényben nehezebbeket: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget. Ezeket kellett volna megtennetek, és amazt sem elhanyagolni. Máté 23:23

És amikor odaértek, ezt mondták neki: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és senkivel sem törődsz, mert nem nézed az emberek személyét, hanem igazán tanítod az Isten útját. Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem? Adjunk-e, vagy ne adjunk? Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondta nekik: Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy fillért, hadd lássam! Oda is hozták. Jézus pedig megkérdezte tőlük: Kié ez a kép és a felirat? Azt mondták neki: A császáré. Jézus pedig így felelt nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené. És csodálkoztak rajta. Márk 12:14-17

Jézus pedig leült a perselybe, és nézte, hogyan dobnak pénzt a perselybe az emberek; és sokan, akik gazdagok voltak, sokat dobtak. És odament egy szegény özvegyasszony, és két fillért dobott bele, ami egy fillér. És odahívta tanítványait, és ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet dobott be, mint mindazok, akik a perselybe dobtak; mert mindnyájan a feleslegükből dobtak; de ő a szűkölködéséből mindenét, amije volt, egész megélhetését beledobta. Márk 12:41-44

Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész világot összeírják. (Ez az összeírás először akkor történt, amikor Cirénius volt Szíria helytartója.) És mindenki elment, hogy összeírják, mindenki a maga városába. József is felment Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek hívnak, (mivel Dávid házából és nemzetségéből származott), hogy összeírják Máriával, az ő jegyesével, aki terhes volt. Lukács 2:1-5

Jaj nektek, farizeusok! Mert megadjátok a tizedet a mentából, a rutából és mindenféle zöldségből, de figyelmen kívül hagyjátok az igazságosságot és az Isten szeretetét. Ezeket kellett volna cselekedni, amazokat sem elhanyagolni. Lukács 11:42

Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: „Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: ragadozó, igazságtalan, házasságtörő, vagy mint ez a vámszedő. Kétszer böjtölök hetenként, tizedet adok mindenből, amim van. A vámszedő pedig távol állva, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem mellét verve mondta: „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek!” Lukács 18:10-13

És megkérdezték tőle, mondván: Mester, tudjuk, hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem választasz senki személyét, hanem igazán tanítod az Isten útját. Szabad-e nékünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem? Ő pedig észrevette álnokságukat, és megkérdezte tőlük: Miért kísértetek engem? Mutassatok nekem egy fillért. Kinek a képe és felírása van rajta? Ők így válaszoltak: A császáré. Ő pedig monda nékik: Add meg azért a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené. Lukács 20:21-25

És feltekintett, és látta, hogy a gazdagok a perselybe dobják ajándékaikat. És látott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott bele. És monda: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet dobott mindnyájuknál; mert mindnyájan az ő feleslegükből dobtak az Istennek ajándékaira; de ő az ő szegénységéből egész vagyonát odadobta, amije volt. Lukács 21:1-4

És felkelt az egész sokaság, és elvitte őt Pilátushoz. És kezdték vádolni őt, mondván: Azt találtuk, hogy ez az ember félrevezeti a népet, és tiltja a császárnak adót fizetni, azt állítva, hogy ő maga a Krisztus király. És megkérdezte tőle Pilátus, mondván: Te vagy a zsidók királya? Ő pedig felelve

mondta neki: Te mondod. Pilátus akkor ezt mondta a főpapoknak és a népnek: Nem találok bűnt ebben az emberben. Lukács 23:1-4

Ezután felkelt a galileai Júdás az összeírás napjaiban, és sok népet magával vonzott; ő is elveszett; és mindazok, akik engedelmeskedtek neki, szétszóródtak. ApCsel 5:37

Levelek

Mert azért fizessetek adót is, mert Isten szolgái ők, akik szüntelenül ebben a dologban élnek. Adjátok meg tehát mindenkinek, ami jár nekik: adót, akinek adó, adót; vámot, akinek vám; félelmet, akinek félelem; tiszteletet, akinek tisztelet. Róma 13:6-7

És bizony azoknak, akik Lévi fiai közül kapják a papi tisztséget, parancsuk van a törvény szerint, hogy tizedet szedjenek a néptől, azaz testvéreiktől, jóllehet Ábrahám ágyékából származnak. De akinek a származása nem közülük számíttatik, az Ábrahámtól vette a tizedet, és megáldotta azt, akinek az ígéretek voltak. És minden ellentmondás nélkül a kisebb áldatik meg a jobbtól. És itt a halandók is szedik a tizedet, ott pedig az, akiről bizonyság van, hogy él. És ahogy mondhatom, Lévi is, aki szedi a tizedet, tizedet fizetett Ábrahámban. Zsidók 7:5-9

Jelenések könyve

A nép fogta Joákházt, Jósiás fiát, és királlyá tette apja, Jósiás helyett, amikor huszonhárom éves volt. Három hónapig uralkodott Júdeában és Jeruzsálemben, majd Egyiptom királya megfosztotta őt Jeruzsálemben uralkodásától. Az országra pedig száz talentum ezüstöt és egy talentum aranyat vetett ki adóként. 1Ezsdrás 1:34-36

Artexerxész királynak, a mi urunknak, és szolgáidnak, Ratumosznak, a történetírónak, és Semelliusnak, az írnoknak, és tanácsuk többi tagjának, valamint a Celosyriában és Föníciában lévő bíráknak. Tudtára legyen most a király urának, hogy a zsidók, akik tőletek hozzánk jöttek, miután Jeruzsálembe, ebbe a lázadó és gonosz városba jöttek, megépítik a piactereket, kijavítják falait és leteszik a templom alapját. Ha pedig ez a város és falai újjáépülnek, nemcsak az adófizetést fogják megtagadni, hanem a királyok ellen is fellázadnak. 1Ezsdrás 2:17-19

Hasonlóképpen azok is, akik nem katonák, és nem harcolnak, hanem földműveléssel foglalkoznak, miután learattak, amit vetettek, elviszik a királyhoz, és arra kényszerítik egymást, hogy adót fizessenek a királynak. 1 Ezsdrás 4:6

Továbbá minden zsidónak, aki felment birodalmából Zsidóságba, szabadságukkal kapcsolatban azt írta, hogy egyetlen tisztviselő, uralkodó, helytartó vagy kincstárnok se léphessen be erőszakkal a kapuikon; És hogy az egész ország, amelyet birtokolnak, szabad legyen adó nélkül; és hogy az edomiták adják át a zsidók falvait, amelyeket akkor birtokolnak; Igen, hogy évente húsz talentumot adjanak a templom építésére, amíg az fel nem épül; és további tíz talentumot évente, hogy naponta gondozzák az oltáron lévő égőáldozatokat, ahogyan parancsolat volt tizenhét talentum felajánlására; És hogy mindazoknak, akik Babilonból mentek, hogy építsék a várost, szabad szabadságuk legyen, valamint nekik és utódaiknak, és minden papnak, aki elment. 1Ezsdrás 4:49-53

És az ottani emberek lázadásra és háborúra voltak ítélve, és hogy hatalmas és vadak voltak Jeruzsálemben, akik uralkodtak és adót szedtek Celoszirában és Föníciában. 1Ezsdrás 2:27

Azt is megparancsoltam, hogy építsék újra teljesen, és hogy szorgalmasan igyekezzenek segíteni a zsidók fogságából hazatérőknek, amíg az Úr háza elkészül. És Celoszira és Fönícia adójából gondosan adjanak egy részt ezeknek az embereknek az Úr áldozataira, Zorobábel helytartónak, bikákra, kosokra és bárányokra. És gabonára, sóra, borra és olajra, és ezt folyamatosan minden évben további kérdés nélkül, aszerint, ahogyan a jeruzsálemi papok megszabják, hogy naponta felhasználják. Hogy áldozatokat mutassanak be a felséges Istennek a királyért és gyermekeiért, és hogy imádkozzanak életükért. 1Ezsdrás 6:28-31

Azt is megparancsolom nektek, hogy ne követeljetek adót vagy semmi más terhet a papoktól, a lévitáktól, a szent énekesektől, a kapuőröktől, a templom szolgáitól vagy bárkitől, aki ebben a templomban szolgál, és senkinek se legyen felhatalmazása arra, hogy bármit is kivetjen rájuk. 1Ezsdrás 8:22

Prédikátor 35:9 Légy vidám arccal minden adományodban, és tizededet örömmel ajánld fel.

Hatalmas sereget gyűjtött, és uralkodott országok, nemzetek és királyok felett, akik adófizetői lettek. (1Makkabeusok 1:4)

Két év elteltével a király elküldte fő adószedőjét Júda városaiba, akik nagy sokasággal érkeztek Jeruzsálembe, és békés szavakat szóltak hozzájuk, de mindez álnokság volt. Amikor ugyanis hittek neki, hirtelen rátört a városra, súlyosan megverte, és Izrael népének nagy részét elpusztította. (1Makkabeusok 1:29-30)

Mindazonáltal, amikor látta, hogy kincstárának pénze elfogyott, és az országban kevés az adó a viszály és a pestis miatt, amelyet a régi törvények eltörlésével hozott az országba, attól félt, hogy nem bírja tovább a terheket, és nem lesz olyan bőkezűen osztogatnivalója, mint azelőtt, mert bőkezűbben járt az előtte élő királyoknál. Ezért, mivel nagyon zavarban volt, elhatározta, hogy Perzsiába megy, ott beszedi az országok adóit, és sok pénzt gyűjt. 1Makkabeusok 3:29-31

Elvitték a papok ruháit, a zsenge termést és a tizedet, és fellázították a nazireusokat, akik betöltették napjaikat. (1Makkabeusok 3:49)

És hogy nagy vitéz férfiak voltak. Elbeszélték neki háborúikról és nemes tetteikről is, amelyeket a galaták között vittek véghez, és arról, hogyan győzték le őket, és hogyan hajtották őket adó alá; És hogy politikájukkal és türelmükkel meghódították az egész helyet, bár nagyon messze volt tőlük; és a királyokat is, akik a föld legvégéről támadtak rájuk, mígnem megszégyenítették őket, és nagy vereséget mértek rájuk, úgyhogy a többiek minden évben adót fizettek nekik; És hogyan fogták el élve, és szövetséget kötöttek, hogy ő és az utána uralkodók nagy adót fizetnek, és túszokat adnak, és ahogyan megegyeztek, 1Makkabeusok 8:2,4,7

És most felszabadítalak titeket, és értetek felmentem az összes zsidót az adók, a só vámja és a koronaadók alól. És attól, amit a mag harmadáért, vagyis a gyümölcsnek a feléért kapnom kell, a mai naptól fogva felmentem, hogy ne vessék el azokat Júdea földjéről, sem a három kormányzatból, amelyeket Szamária és Galilea földjéről csatoltak hozzá, ettől a naptól fogva mindörökké. Legyen Jeruzsálem is szent és szabad határaival együtt, mind a tizedből, mind az adóból. 1Makkabeusok 10:29-31

Ezenfelül szabadon bocsátom mindazokat a zsidókat, akiket foglyul hurcoltak Júdea földjéről országom bármely részébe, és azt akarom, hogy minden tisztviselőm befizesse az adót, még jószágukért is. (1Makkabeusok 10:33)

Jonatán pedig kérte a királyt, hogy Júdeát, valamint a három tartományt és Szamária földjét mentesítse az adó alól, és háromszáz talentumot ígért neki. (1Makkabeusok 11:28)

Ami pedig egyéb ránk tartozó dolgokat illeti, a ránk vonatkozó tizedeket és vámokat, valamint a sóbányákat és a koronaadókat, amelyek nekünk járnak, mind elengedjük őket az ő segélyükre. 1 Makkabeusok 11:35

„Ami a mai napig elkövetett minden figyelmetlenséget vagy hibát illet, megbocsátunk, és a koronaadót is, amellyel tartoztok nekünk; és ha bármilyen más adót fizettek volna Jeruzsálemben, azt többé nem szabad megfizetni.” 1Makkabeusok 13:39

Most tehát adjátok át a városokat, amelyeket elfoglaltatok, és azoknak a helyeknek az adóját, amelyeket Júdea határain kívül birtokba vettetek. Vagy adjatok értük ötszáz talentum ezüstöt, és a kárért, amelyet okoztatok, és a városok adójáért további ötszáz talentumot. Ha nem, akkor elmegyünk és harcolunk ellenetek. 1Makkabeusok 15:30-31

Nikanor tehát vállalta, hogy annyi pénzt keres a fogságba esett zsidókkal, amennyi fedezi a király által a rómaiaknak fizetendő kétezer talentum adót. (2Makkabeus 8:10)

Így ő, aki arra vállalkozott, hogy Jeruzsálemben foglyokat küldjön a rómaiaknak a sarcukért, széles körben azt hirdette, hogy a zsidóknak Isten harcol értük, és ezért nem eshet bántódásuk, mert követik az általa adott törvényeket (2Makkabeus 8:36).

Jasher

És elméne Kedorlaomer, Elám királya, Hám fiainak családjaitól, és harcola velük, és meghódítá őket. És elméne a síkság öt városába, és harcola velük, és meghódítá őket, és az ő hatalma alatt állának. És tizenkét évig szolgáltak neki, és évenként adót fizettek neki. Jás 11:10-11

Ábrám Kánaán földjén való tartózkodásának ötödik évében Szodoma és Gomora lakói, valamint a síkság minden városa fellázadt Kedorlaomernek, Elám királyának hatalma ellen; mert a síkság minden városának királya tizenkét éven át szolgálta Kedorlaomert, és évenként adót szabott ki rá. De a tizenharmadik évben fellázadtak ellene. Jásér 13:11

Tudjuk, hogy a királyok szokása az élőktől évenként adót szedni, de te nemcsak ezt teszed, hanem a halottaktól is napról napra adót szedsz. A király pedig felele, és monda Rikajonnak: Ne hívják többé Rikajonnak a neved, hanem Fáraó legyen a neved, mivel a halottaktól szedtél adót; és ő Fáraónak nevezte el. Rikajon fáraó pedig ravaszul elbitorolta Egyiptom kormányzását, és adót szedett be Egyiptom minden lakosától. Jás 14:19,27,31

És Ábrám és minden hozzá tartozó felkelt a Micraim patakjától, és megérkeztek Egyiptomba; és alig léptek be a város kapuján, amikor az őrök eléjük álltak, mondván: Adjatok tizedet a királynak abból, amid van, és akkor bemehettek a városba! Ábrám és azok, akik vele voltak, így is tettek. És Ábrám a néppel, amely vele volt, megérkezett Egyiptomba, és amikor megérkeztek, elvitték a ládát, amelyben Szárai elrejtőzött, és az egyiptomiak meglátták a ládát. És a király szolgái odamentek Ábrámhoz,

mondván: Mi van itt ebben a ládában, amit nem láttunk? Most nyisd ki a ládát, és add a tizedet a királynak mindabból, ami benne van. Jás 15:8-10

És megesküdtek nékik a Jákób fiai, hogy nem avatkoznak bele azok dolgába, és a Kananeusok minden királya is megesküdött nékik, és a Jákób fiai adófizetővé tették őket attól a naptól fogva. Jás 40:48

Egész Egyiptom József kezében volt, és József háborút indított minden környező ellenségével, és meghódította őket; József meghódította az egész földet és az összes filiszteust Kánaán határáig, és mind a hatalma alá kerültek, és évenként adót fizettek Józsefnek. A filiszteusok minden országa, Kánaán, Sidon és a Jordánon túl élők ajándékot hoztak Józsefnek minden életében, és az egész ország József kezében volt, és évenként adót hoztak neki a szabály szerint, mert József harcolt minden környező ellenségével, és meghódította őket, és az egész ország József kezében volt, és József biztonságban ült trónján Egyiptomban. Jás 58:8,12

És lőn a nyolcvannegyedik évben, azaz Hadád, Bedád fia, Edom királya uralkodásának ötvenedik évében, hogy Hadád összegyűjtötte Ézsau minden fiát, és készenlétbe állította egész seregét, mintegy négyszázezer embert, és útját Moáb földje felé vette, és elment, hogy harcoljon Moábbal, és adófizetővé tegye őket. És miután Midián minden fia elesett a csatában, és Moáb fiai elmenekültek, Hadád abban az időben egész Moábot adófizetővé tette, és az ő keze alá lettek, és évenként adót fizettek, ahogyan előírták. Aztán Hadád megfordult, és visszatért földjére. Jásér 62:6,13

Kikianus tehát kiment Arámhoz és a keleti fiakhoz, és harcolt ellenük, és megverte őket, és mindannyian sebesülten estek el Kikianus és népe előtt. Sokukat foglyul ejtette, és leigázta őket, mint először, és tábort ütött a földjükön, hogy szokás szerint adót szedjen tőlük. És Kikianus harcolt Arám és a keleti fiak ellen, és leigázta őket, mint korábban, és ők megadták neki a szokásos adójukat, és ő elment és visszatért a földjére. Jásár 72:4-5,11

És kelet fiai mind visszafordultak és visszavonultak, Mózes és Kús fiai pedig követték őket, és megalázták őket, és szokásuk szerint adót vetettek ki rájuk. Arámot is megalázta Mózes és Kús népe, és ők is megadták szokásos adójukat. Jásér 73:43,46

Abianus tisztviselőket helyezett Edómba, és Edóm minden gyermeke Abianus alárendeltje és adófizetője lett, Abianus pedig visszatért hazájába, Kittimbe. Uralkodása alatt sereget hozott létre, és elment, és harcolt Britannia és Kernania lakói, Elizeusnak, Jáván fiának gyermekei ellen, és legyőzte őket, és adófizetővé tette őket. Jásér 90:10,29

Jubileumok

Jákób pedig korán reggel, e hónap tizennegyedikén, és tizedet adott mindabból, a mi vele ment, emberekből és barmokból, aranyból és mindenféle edényből és ruhából, igen, tizedet adott mindenből. Jubileumok 32:2

És megadta a tizedet minden tiszta állatból, és égőáldozatot mutatott be, de a tisztátalan állatokat nem adta Lévinek, a fiának, és az emberek minden lelkét neki adta. És Lévi betöltötte a papi tisztséget Bételben, az ő atyja, Jákob előtt, tíz testvére előtt, és ott volt pap, és Jákob megfogadta a fogadalmát: így adta meg ismét a tizedet az Úrnak, és megszentelte azt, és szentté lőn az Ő előtte. És ezért van elrendelve a mennyei táblákon törvényként, hogy a tizedből ismét egyenek az Úr előtt évről évre, azon a helyen, ahol kiválasztották, hogy az Ő neve lakjon, és ennek a törvénynek nincs korlátja

a napoknak örökké. Ez a rendelet azért van megírva, hogy évről évre beteljesíthető legyen a második tized megevésével az Úr előtt, azon a helyen, ahol kiválasztották, és semmi ne maradjon belőle ebből az évből a következő évig. Jubileumok 32:8-11

Az ökrök és juhok minden tizede pedig szent legyen az Úrnak, és az ő papjaié legyen, akik évről évre az ő színe előtt egyenek; mert így van elrendelve és vésve a tized felől a mennyei táblákra. Jubileumok 32:15

És győzött rajtuk, és adót vetett ki rájuk, hogy adót fizessenek neki, földjük öt terméséből, és megépítette Róbelt és Tamnatarest. Jubileumok 34:8

Jákob pedig üzent fiainak, hogy kössenek békét, és ők békét is kötöttek velük, és rájuk vetették a szolgaság igáját, hogy Jákobnak és fiainak mindenkor adót fizessenek. És továbbra is adót fizettek Jákobnak egészen addig a napig, amelyen lement Egyiptomba. Jubileumok 38:12-13

A Biblia elveszett könyvei

És lőn, hogy Augusztus császár rendeletet adott ki, hogy minden zsidót össze kell írni, aki a júdeai Betlehemből való. József pedig monda: Én gondoskodom róla, hogy gyermekeim összeíródjanak; de mit tegyek ezzel a fiatal asszonnyal? Szégyellem, hogy feleségemként íratják össze; és ha lányomként íratom össze, egész Izrael megtudja, hogy nem az én lányom. Amikor eljön az Úrnak ideje, tegyen azt, amit jónak lát. És megnyergelte a szamarat, és rátette, József és Simon pedig követték, és megérkeztek Betlehembe, mintegy öt kilométerre. Protevangélium 12:1-5

Nagy Sándor uralkodásának háromszázkilencedik évében Augustus rendeletet adott ki, hogy mindenki menjen el a saját hazájába, és ott adózzon. József tehát felkelt, és menyasszonyával, Máriával Jeruzsálembe ment, majd Betlehembe, hogy ő és családja adózzon atyái városában. Jézus Krisztus gyermekkorának első evangéliuma 1:4-5

Az Éden elfeledett könyvei

Abban az időben, amikor atyáink nagy békében éltek a törvény kellő betartása miatt, és szerencsés helyzetben voltak, annyira, hogy Szeleukosz Nikanor, Ázsia királya, jóváhagyta a templomi szolgálat adóját, és elismerte államrendünket, éppen akkor bizonyos emberek, akik az általános egyetértés ellen lázadva cselekedtek, sok és különféle szerencsétlenségbe sodortak minket. (4Makkabeus 2:10)

„Várt szeretnék építeni az ég és a föld között, és azt akarom, hogy küldj hozzám egy bölcs és okos embert magad közül, hogy megépítse nekem, és válaszoljon minden kérdésemre, és hogy három éven át megkapjam Asszíria adóit és vámját.” Ahikár története 4:2

Felbosszantottak és legyőztek minket, és országunk népe közül sokan Egyiptomba menekültek, félve az adóktól, amelyeket Egyiptom királya küldött tőlünk követelni. Akkor ezt mondta a királynak: „Ne haragudj, uram! Elmegyek Egyiptomba, és visszaadom a válaszokat a fáraónak, és megmutatom neki ezt a levelet, és válaszolok neki az adókról, és visszaküldöm mindazokat, akik elmenekültek; és megszégyenítem ellenségeidet a Magasságos Isten segítségével és országod boldogságára.” Ahikár története 5:5,7

De uram, királyom, amit Egyiptom három évre szóló adóiról mondtál, egy királyság szilárdsága a szigorú igazságszolgáltatás, és ha győzöl, és az én kezem nem tud válaszolni neked, akkor uram, király, elküldi neked az adókat, amelyeket említettél. Ahikár története 5:24

És amikor a fáraó látta, hogy Haiqâr legyőzte őt, és visszaadta neki a válaszait, azonnal izgatott lett, és megparancsolta nekik, hogy szedjék be neki három évnyi adót, és vigyék el Haiqârba. Akkor a király elkezdte kérdezgetni tőle, hogyan boldogult a fáraóval az első megérkezésétől fogva egészen addig, amíg el nem távozott tőle, és hogyan válaszolt minden kérdésére, és hogyan kapta meg tőle az adókat, a ruhák váltásait és az ajándékokat. És Szanhérib király nagy örömmel örvendezett, és ezt mondta Haiqârnak: "Fogd, amit csak kívánsz ebből az adóból, mert mindez a kezedben van." Ahiqár története 6:36,46-47

És nem bántottuk őket, hanem adófizetőinkké váltak, és visszaadtuk nekik a zsákmányukat. Júda szövetsége 1:49

Akkor békefeltételeket kértek tőlünk, és miután tanácskoztunk apánkkal, adófizetőként fogadtuk őket. Adtak nekünk ötszáz kór búzát, ötszáz bat olajat és ötszáz véka bort egészen az éhínségig, amikor lementünk Egyiptomba. Júda szövetsége 2:8-9